

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **J.P.**, zastoupeného JUDr. Františkem Šindlerem, advokátem se sídlem Odry, Masarykovo nám. 48/9, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.11.2015, č. j. MSK 140735/2015,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě dne 13.1.2016 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Odry ze dne 23.7.2015, č. j. MěÚO/16877/2015, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků dle § 125c odst. 1 písm. k) a ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a poškozený J. R. byl s nárokem na náhradu škody odkázán na soud nebo jiný příslušný orgán. Žalobce namítal ve vztahu k přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) (jehož se měl dopustit porušením § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu tím, že se jako řidič osobního motorového vozidla zn. Škoda, RZ X nevěnoval plně řízení vozidla a s vozidlem havaroval do pravého příkopu, kde narazil do ohrady pro chov lesní zvěře), že od samého počátku správního řízení tvrdil, že předmětné motorové vozidlo neřídil. Nepopřel, že je jeho vlastníkem. Uvedl, že správní orgán opřel skutkové zjištění o výslech svědka J. R. Správní orgán se

v rámci dokazování nezabýval časovým úsekem od doby, kdy uvedený svědek viděl osobní automobil havarovaný do ohrady pro chov lesní zvěře, po dobu než se oblékl a vyšel ven, kde jak tvrdí, se setkal s žalobcem. Po tuto dobu havarovaný osobní automobil nesledoval, a tudíž nemohl vidět, co se u automobilu děje. V tomto směru bylo nutné dokazování doplnit. Dle žalobce svědek R. jen dedukuje, domnívá se, že osobní automobil řídil právě žalobce. Je nepochybné, že svědek R. viděl z osobního automobilu vystupovat muže, kterého nepoznal. Oproti tomu tvrdí, že žalobce osobně zná. Pokud by tedy osobní automobil měl řídit žalobce, nepochybně by byl svědkem R. identifikován již v době, kdy vystupoval z vozidla, což se nestalo. Policie aniž by provedla důsledné vyšetření svědka na místě, považovala žalobce za řidiče. Zejména policisté Obvodního odd. Policie ČR Odry, kteří se na místo dostavili jako první, do služebního záznamu ani neuvedli, že na místě samém, jako první jednali se svědkem R. Policista M. jako svědek na přímý dotaz, proč neuvedl důležitou informaci, s kým na místě dopravní nehody jednal jako s prvním a co mu tato osoba jako prvotní informaci uvedla, odpověděl, že mu to nepřišlo podstatné. Svědek R. neuvedl, kde se s žalobcem před domem setkal, co žalobce v daný okamžik dělal. Neuvedl žádné skutečnosti, podrobnosti, které by jeho rozporuplnou výpověď doplnily. I v tomto směru bylo nutné dokazování doplnit. Skutečnost, že svědek R. nahlásil při oznámení události na linku 158 jako řidiče žalobce, je jen ničím nepodložená domněnka tohoto svědka. Žalobce dále namítal, že ve věci byla jako svědkyně vyslechnuta N. B., které se ovšem správním orgán nedotazoval, zda je jí popř. známo, kdo předmětné vozidlo v kritické době mohl řídit.

K přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením § 6 odst. 8 písm. a) žalobce namítal, že nebylo bez důvodných pochybností prokázáno, že žalobce v kritické době předmětné motorové vozidlo řídil. Neřídil-li žalobce vozidlo, nemusel mít u sebe řidičský průkaz. Žalobce rovněž namítal, že z provedených důkazů, zejména výslechu policistů, s nimiž žalobce přišel do kontaktu, vyplynulo, že se žádný z policistů nedotazoval a nevyzval jej k předložení řidičského průkazu. Žalobce se tak nemohl dopustit porušení § 6 odst. 8 písm. a) zákona o silničním provozu. Žalobce dále poukázal na to, že do kontaktu s policisty se dostal až 45 minut po vzniku dopravní nehody, tedy nikoliv na místě dopravní nehody, takže nešlo o nepředložení řidičského průkazu při řízení vozidla.

K přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu porušením § 5 odst. 1 písm. f) téhož zákona, jehož se měl žalobce dopustit tím, že jako řidič označeného osobního motorového vozidla se na výzvu policisty odmítl podrobit vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, žalobce namítal, že v kritické době předmětný osobní automobil neřídil. Dále uvedl, že na místo dopravní nehody byl eskortován hlídkou policie ze svého obydlí, tedy ani 45 minut od vzniku dopravní nehody, tedy se značným zpožděním, a tedy ani teoreticky nebyl hlídkou policie kontrolován při řízení motorového vozidla. Správním orgán zcela nepodloženě dává do souvislosti čas vzniku nehodového děje s dobou, kdy se žalobce, poté co byl na místo dopravní nehody eskortován policisty, odmítl podrobit orientačnímu vyšetření na ovlivnění alkoholem. Ustanovení § 2 písm. d) zákona o silničním provozu vymezuje pojem řidiče v přítomném času. Podmínky pro orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu v krvi nebyly splněny, když v době kontaktu s policií žalobce činnost předvídanou § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., nevykonával (neřídil), ani nebyla splněna druhá podmínka pro orientační vyšetření, když nebylo dáno důvodné

podezření, že osoba přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje. Skutková podstata citovaného přestupku nemohla být tedy naplněna. Žalobce tím, že se cca 60 minut po vzniku nehodového děje odmítl podrobit na výzvu policie orientační dechové zkoušce, nemohl naplnit skutkovou podstatu v rozhodnutí citovaného přestupku dle zákona 361/2000 Sb., o silničním provozu, neboť nebyl řidičem. Dle žalobce správní orgány nezjistily skutkový stav v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky jsou téměř doslovným opakováním námitek odvolacích, s nimiž se žalovaný již vypořádal. K otázce řízení vozidla žalobcem žalovaný zdůraznil, že bez ohledu na to, zda poškozený R. poznal žalobce při pohledu z okna, nebo až když vyšel z domu, je podstatné, že již při pohledu z okna viděl, že z vozidla vystupuje jediná osoba a žádné další osoby se ve vozidle nenacházejí. Žalobce přitom ani v nejmenším nenaznačil, která osoba měla údajně vozidlo řídit, neuvedl ani to, že by se snad mělo jednat o osobu blízkou, jak se tato osoba dostala z havarovaného vozidla, co dělala poté, kam odešla a proč apod. Veškeré jeho námitky v tomto směru jsou v čistě spekulativní rovině, přičemž proti těmto spekulacím stojí skutečnosti zjištěné z jiných důkazů, zejména z výpovědí policistů a poškozeného, které prokazují, že vozidlo řídil právě žalobce. Oprávnění policistů vyzvat osobu, která byla řidičem, k dechové zkoušce či odbornému lékařskému vyšetření na zjištění ovlivnění alkoholem s určitým časovým odstupem po ukončení řízení vozidla žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.4.2015, č. j. 6 As 137/2014-37 a judikaturu tam uvedenou.

K projednání žaloby nařídil krajský soud jednání. Účastníci při něm setrvali na svých stanoviscích k věci. Poté krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím Městského úřadu Odry ze dne 23.7.2015, č. j. MěÚO/16877/2015 byl žalobce uznán vinným 1) z naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že dne 27.12.2014 v 00:05 hodin na pozemní komunikaci III/44212 v obci Heřmanice u Oder, naproti domu č. p. X, se jako řidič osobního motorového vozidla značky Škoda, RZ X, jedoucí ve směru k obci Heřmánky, nevěnoval plně řízení vozidla a s vozidlem havaroval do pravé příkopy, kde narazil do ohrady pro chov lesní zvěře, čímž porušil ust. § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, 2) z naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že dne 27.12.2014 v 00:05 hodin na pozemní komunikaci III/44212 v obci Heřmanice u Oder naproti domu č. p. X, jako řidič osobního motorového vozidla značky Škoda, RZ X, neměl při řízení u sebe řidičský průkaz, čímž porušil ust. § 6 odst. 8 písm. a) zákona o silničním provozu, 3) z naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že dne 27.12.2014 v 00:05 hodin, na pozemní komunikaci č. III/44212 v obci Heřmanice u Oder, naproti domu č. p. X, se jako řidič osobního motorového vozidla značky Škoda, RZ X, na výzvu policisty odmítl podrobit vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, čímž porušil

ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu. Žalobci byla uložena pokuta 25.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Dále mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000,- Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl nyní žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 10.11.2015, č. j. MSK 140735/2015, odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

V oznámení přestupku ze dne 15.1.2015 je uvedeno, že dne 27.12.2014 v 00:05 hodin došlo k dopravní nehodě v Heřmanicích u Oder, silnice III. třídy č. 44212 u domu č. 1 tak, že J. P. řídil své osobní motorové vozidlo značky Škoda Felicia, RZ X. Po silnici v klesání, a to od Kamenky směrem na Heřmánky při jízdě na přímém úseku silnice se plně nevěnoval řízení svého vozidla, najel na pravou krajnici, přičemž sjel vpravo ze silničního srázu mimo komunikaci, kde pravým bokem vozidla narazil do ohrady pro chov lesní zvěře, kterou tímto poškodil. Po dopravní nehodě odešel do místa trvalého bydliště, kde byl zastížen hlídkou Obvodního oddělení Policie ČR v Odrách. Poté byl řidič P. vyzván k provedení dechové zkoušky ke zjištění alkoholu, což několikrát odmítl, rovněž tak byl vyzván k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve, což rovněž několikrát odmítl. Majitel oplocení poškozený J. R. řidiče J. P. zná osobně a bezpečně ho poznal, když vysedal z vozidla z místa řidiče. Nikdo jiný se v okolí nenacházel. Celé místo dopravní nehody bylo osvětleno veřejným osvětlením.

Žalobce do úředního záznamu o podání vysvětlení dne 7.1.2015 ve věci předmětné dopravní nehody uvedl, že využívá svého práva nevypovídat. Co se týče toho, že nepředložil svůj řidičský průkaz, uvedl, že tento nemůže najít, někde ho patrně založil. Dále přednesl, že k celé věci se vyjádří až před správním orgánem. Poškozený J. R. do úředního záznamu o podání vysvětlení dne 27.12.2014 ve věci předmětné dopravní nehody kromě jiného uvedl, že 27.12.2014 v 00:05 hodin jej probudil hluk před domem. Z tohoto důvodu se ihned podíval z okna směřujícího směrem na silnici a viděl, jak do jeho oplocení před domem narazilo osobní motorové vozidlo Škoda Felicie zelené barvy, které pravým bokem bylo opřeno o oplocení. Po chvíli se otevřely dveře řidiče a z tohoto vozidla začal vysedat muž. Když se otočil, poznal v něm J. P., který bydlí v obci Kamenka. Tohoto muže zná osobně a s nikým jiným si ho nezaměnil. Kromě něho ve vozidle nikdo nebyl, nikdo nevystupoval a v okolí se rovněž nenacházela žádná osoba. Celé místo je osvětleno veřejným osvětlením, které se nachází ve vjezdu k domu. Ihned poté se oblékl a vyšel ven, kde hovořil s J. P., který se jej tázal, zda nemá traktor, aby ho vytáhl. Poté J.P. odešel směrem na Kamenku. Poškozený proto celou věc oznámil na Policii ČR.

V úředním záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky ze dne 29.12.2014 je uvedeno, že žalobce dne 27.12.2014 v čase 00:05 hodin v Heřmanicích u Oder, silnice III. třídy č. 44212 se odmítl podrobit dechové zkoušce a odmítl se podrobit i odběru vzorku krve.

V protokolu o nehodě v silničním provozu ze dne 27.12.2014 je uvedeno, že k dopravní nehodě došlo 27.12.2014 v 00:05 hodin tak, že řidič J.P. řídil své osobní motorové vozidlo značky Škoda Felicia, RZ X po silnici v klesání, a to od Kamenky směrem na Heřmánky. Při jízdě na přímém úseku silnice sjel vpravo ze silničního srázu

mimo komunikaci, kde pravým bokem vozidla narazil do ohrady, kterou tímto poškodil. Technická závada, jako příčina dopravní nehody, nebyla na místě ohledáním zjištěna ani uplatněna. Po dopravní nehodě řidič P. odešel do místa trvalého bydliště, kde byl zastižen hlídkou Obvodního oddělení Policie ČR Odry. Řidič P. byl vyzván slovy „Jménem zákona Vás vyzývám k provedení dechové zkoušky ke zjištění alkoholu“, což několikrát odmítl, rovněž tak byl vyzván k provedení odběru krve slovy „Jménem zákona“, což několikrát odmítl. Zranění osob nebylo zjištěno. Součástí spisu je rovněž plánec místa dopravní nehody, fotodokumentace a výpis z evidenční karty řidiče.

U jednání před správním orgánem I. stupně svědek J. R. vypověděl, že z okna viděl, jak řidič vychází z vozidla značky Škoda Felicia tmavězelené barvy. V tuto chvíli jej nepoznal, proto vyšel ven z domu. Když vyšel z domu, uviděl žalobce, jehož osobně zná už od dětství. U vozidla nebo ve vozidle se nenacházela jiná osoba. Okno, z něhož spatřil vozidlo žalobce poprvé, se nacházelo od místa nehody ve vzdálenosti asi 7 m. Na místě dopravní nehody hovořil s žalobcem, ten neměl snahu nic řešit a místo dopravní nehody opustil. Žalobce pak přivezla zpět policie.

U jednání konaného dne 31.3.2015 byl před správním orgánem I. stupně vyslechnut rovněž svědek H. L., který vypověděl, že po příjezdu byl na místě dopravní nehody pouze majitel domu, nacházejícího se naproti místa dopravní nehody a hlídka místního oddělení Policie ČR v Odrách. Poškozený pan R. sdělil, že vozidlo řídil žalobce. Žalobce byl na místo dopravní nehody přivezen hlídkou Obvodního oddělení Policie ČR v Odrách. Na místě dopravní nehody žalobce uváděl, že vozidlo neřídil. Poškozený pan R. na místě dopravní nehody uvedl, že ihned po dopravní nehodě se podíval z okna a viděl žalobce vysedat z místa řidiče. Pravá strana vozidla byla opřena o oplocení obory, tudíž oboje pravé dveře nebylo možné otevřít. Když se poškozený pan R. díval z okna, z vozidla nevystupovala žádná další osoba. Svědek následně vyzval žalobce k provedení dechové zkoušky ke zjištění alkoholu, což žalobce odmítl. Výzvu jménem zákona učinil policista ještě dvakrát a stejně tak jej vyzval k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve, což žalobce opět odmítl. Poté svědek zdokumentoval dopravní nehodu. Žalobce také nepředložil svůj řidičský průkaz a z tohoto důvodu mu nemohl být zadržen. Místo dopravní nehody bylo osvětleno místním osvětlením.

Žalobce u ústního jednání dne 31.3.2015 vypověděl, že s obviněními ve všech bodech nesouhlasí, v noci z 26.12.2015 na 27.12.2015 se nacházel v obci K. v domě č. p. X. Okolo půlnoci jej policisté vyzvali, aby je následoval do služebního vozidla a následně odjeli na místo dopravní nehody. Tam se jej policista tázal, zda řídil havarované vozidlo, což on popřel. U tohoto ústního jednání správní orgán I. stupně provedl důkaz listinami, a to protokolem o nehodě v silničním provozu včetně plánu místa dopravní nehody, protokolem o výsledku svědka H. L. a svědka J. R., výpisem z centrálního registru vozidel, protokolem o ústním jednání z 31.3.2015, dále konstatoval, že vycházel z oznámení přestupku obsahujícího úřední záznam o podání vysvětlení žalobcem, dále z úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky a z úředního záznamu o podání vysvětlení poškozeným J. R. a z úředního záznamu pprap. A. J. a prap. J. M.

U ústního jednání konaného dne 13.5.2015 byli před správním orgánem I. stupně vyslechnuti dále svědci A. J. a J. M. A. J. vypověděl, že po příjezdu na místo dopravní

nehody policistům poškozený sdělil jméno řidiče, který s vozidlem do ohrady najel s tím, že jej na místě viděl a že řidič pak vrávoravým krokem odcházel směrem do vesnice. Policisté kontaktovali žalobce v místě bydliště a vyzvali jej, aby je následoval na místo dopravní nehody. Podle chování, chůze a vyjadřování byl evidentně pod vlivem alkoholu. Ve služebním vozidle byl z něj alkohol i cítit. V průběhu doby, kdy jeli na místo, tak se policisté žalobce tázali, zda vozidlo řídil. Žalobce odpověděl asi dvakrát, že vozidlo řídil a že mu to na kluzké vozovce sjelo. Po příjezdu na místo dopravní nehody už na stejnou otázku reagoval jinak. Po chvíli se na místo dopravní nehody dostavili policisté ze skupiny dopravních nehod. Policisté opakovaně vyzývali žalobce, aby se podrobil dechové zkoušce, což on odmítl. Svědek J.M. kromě jiného vypověděl, že na místě dopravní nehody se nacházel poškozený, který policistům sdělil, že s vozidlem do plotu najel žalobce a že byl opilý a následně z místa dopravní nehody odešel směrem do vesnice. Policisté si žalobce vyzvedli v místě jeho bydliště. Žalobce byl evidentně v silně podnapilém stavu. Poté jej odvezli na místo dopravní nehody. V průběhu cesty se jej ve vozidle tázali, kdo vozidlo řídil, na což odpověděl, že vozidlo řídil on sám a nedopatřením sjel do plotu a že má již zařízený odtah. Na místě dopravní nehody, kde se již nacházeli policisté ze skupiny dopravních nehod, byl žalobce policistou vyzván k provedení dechové zkoušky, což opakovaně odmítl. Poté svědek z místa dopravní nehody odjel.

U uvedeného jednání byla vyslechnuta jako svědkyně také paní N. B., která kromě jiného uvedla, že žalobce v noci, když si pro něho policisté přijeli na jejich dotaz, kde má auto, odpověděl: „Jaké auto?“. Policisté žalobce vyzvali, aby jel s nimi. Žalobce se jí nikdy nezmínil, že by měl nějaký problém s vozidlem či dopravní nehodu. Co se týče fotodokumentace z místa dopravní nehody, z fotografií č. 011 a 012, jimiž správní orgán prováděl důkaz, plyne, že havarovaný automobil žalobce je pravými dveřmi naražen na sloup dřevěné ohrady, což bránilo otevření obou pravých dveří.

Krajský soud nesouhlasí s žalobcovou námitkou, že nebylo prokázáno, že by se vytýkaných přestupků dopustil a že ke zjištění skutkového stavu věci měl správní orgán provést další důkazy. Krajský soud neshledal pochybení ze strany správních orgánů v tom, že nad rámec provedených listinných důkazů, svědectví policistů a J. R., žádné další důkazy neprovedly, neboť skutkový stav byl v dané věci provedeným dokazováním zjištěn v rozsahu prokazujícím závěr o spáchání předmětných přestupků ve smyslu § 3 správního řádu. Ve shodě s žalovaným krajský soud považuje výpovědi svědků, a to policistů a J. R. ve spojení s listinnými důkazy, a to protokolem o nehodě v silničním provozu, plánek místa dopravní nehody, fotodokumentací, úředními záznamy o podání vysvětlení sepsanými s žalobcem a J. R. a oznámením přestupku, za dostatečné k prokázání předmětných přestupků, a tedy v první řadě skutečnosti, že žalobce byl řidičem vozidla značky Škody, RZ X dne 27.12.2014 v 00:05 hodin, kdy na pozemní komunikaci III/44212 v obci Heřmanice u Oder naproti domu č. p. X se jako řidič uvedeného vozidla nevěnoval plně řízení, s vozidlem havaroval do pravé příkopy, kde narazil do ohrady pro chov lesní zvěře, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, které ukládá řidiči kromě povinností uvedených v § 4 věnovat se plně řízení vozidla a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích. Ve shodě s žalovaným také krajský soud neuvěřil tvrzení žalobce, že vozidlo neřídil. Uvedené tvrzení žalobce bylo vyvráceno výpovědí svědka J. R. Z výpovědi tohoto svědka bylo zjištěno, že v osobě muže, který vystupoval z havarovaného vozidla, zcela bezpečně poznal žalobce, z vozidla žádné další osoby nevystupovaly, a ani se v něm žádné další

osoby nenacházely. Výpověď svědka J. R. je nepřímou podporována také výpovědi svědků – zasahujících policistů A. J. a J. M., jimž se žalobce ve služebním vozidle cestou k místu dopravní nehody přiznal, že vozidlo řídil. Fotografie č. 0011 a 0012 prokazují, že havarovaný automobil byl pravými dveřmi naražen na sloup ohrady a bránil otevření obou pravých předních dveří a bylo tak vyloučeno, aby z vozidla někdo další těmito dveřmi vystoupil. Nadto nelze pominout, že žalobce pouze obecně tvrdil, že vozidlo neřídil, nepředestřel žádnou hodnověrnou skutkovou verzi, především neuvedl, která osoba měla tedy být řidičem předmětného osobního automobilu v jeho vlastnictví a jak se automobil měl do držení této osoby dostat. Krajský soud souhlasí s hodnocením důkazů správními orgány a dospěl k závěru, že ty postupovaly tak, aby zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu.

Prokázáno bylo rovněž porušení § 6 odst. 8 písm. a) zákona o silničním provozu žalobcem, z něhož plyne, že řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe řidičský průkaz. Skutečnost, že žalobce u sebe řidičský průkaz neměl, byla prokázána výpovědi svědka – policisty H. L., který vypověděl, že žalobce nepředložil řidičský průkaz. Ve shodě s výpovědí svědka je také obsah úředního záznamu o podání vysvětlení žalobcem, v němž žalobce potvrdil, že nepředložil řidičský průkaz, neboť jej nemůže najít a někde ho patrně založil. Z logiky věci plyne, že jej policista žádal o předložení řidičského průkazu.

Výpověďmi svědků – policistů H. L., A. J. a J. M., které jsou ve shodě s protokolem o nehodě v silničním provozu a úředním záznamem o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy, bylo rovněž prokázáno, že se žalobce dne 27.12.2014 jako podezřelý ze zavinění předmětné dopravní nehody odmítl podrobit na výzvu policisty vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, který stanoví, že řidič je povinen podrobit se na výzvu policisty nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu tak stanoví jedinou podmínku pro podrobení se vyšetření ke zjištění na ovlivnění alkoholem, a tou je výzva policisty. Splněna byla i podmínka uvedená v § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť žalobce byl osobou, u níž se bylo lze domnívat, že vykonával činnost podle § 16 odst. 1 uvedeného zákona (tj. činnost, při níž mohl ohrozit život nebo zdraví svoje nebo dalších osob nebo poškodit majetek) pod vlivem alkoholu. K námitce žalobce, že policií nebyl kontrolován při řízení motorového vozidla a že výzva policisty k tomu, aby se podrobil vyšetření na přítomnost alkoholu, mu byla dána nejméně 45 minut od vzniku dopravní nehody, krajský soud odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí č. j. 2 As 1/2011-60, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že řidičem, na něhož se vztahuje povinnost vymezená v § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, bude i ten řidič, který byl přímým účastníkem silničního provozu před určitým časovým okamžikem. Musí zde však existovat na první pohled zjevná souvislost mezi důvodem k učinění výzvy a účastí vyzývané osoby v provozu na pozemních komunikacích jakožto řidiče, konec citace. Shodně jako ve věci projednávané Nejvyšším správním soudem i v této věci je tato souvislost dána především svědectvím J. R., který ztotožnil žalobce s řidičem předmětného vozidla RZ X, a to ještě před učiněním výzvy k podrobení se kontrole na přítomnost alkoholu a tyto indicie oprávněně vedly policejní orgány k důvodnému podezření, že žalobce byl účastníkem nehody. Byl zde rozumně odůvodněný časový interval zhruba 45 minut po

oznámení dopravní nehody, v němž byl žalobce vyzván k podrobení se vyšetření na přítomnost alkoholu za situace, kdy bylo známo, že žalobce z místa nehody odešel. Nejvyšší správní soud v uvedeném rozhodnutí č. j. 2 As 1/2011-64 konstatoval, že opačný závěr by v obecné rovině mimo jiné zvýhodňoval ty řidiče, kteří svou účast na dopravní nehodě „řeší“ opuštěním místa nehody ve snaze zbavit se odpovědnosti za takové jednání v naději, že nebudou dopadeni.

Krajský soud uzavírá, že v posuzované věci nenastala žádná pochybnost při zjišťování skutkového stavu, správní orgán obstaral dostatečně důvěryhodné důkazy, z nichž správní orgány posléze vycházely při posouzení věci, důkazy vyhodnotily v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu. Krajský soud proto s přihlédnutím k výše uvedenému nepřisvědčil námitkám žalobce ohledně nesprávného hodnocení důkazů, neúplného dokazování, a že mu předmětné přestupky nebyly řádně prokázány. Rozhodnutí žalovaného je zákonné a soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 14.6.2016

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně